

FOLKETINGETS OMBUDSMAND

Gammel Torv 22. 1457 København K
Telefon 33 13 25 12. Telefax 33 13 07 17
Personlig henvendelse 10-15

Folketingets Retsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Dato: **17 MRS. 2005**

J.nr.: 2003-1232-618
Sagsbehandler: PK
(Bedes anført ved henvendelser)
Akt. nr.: 37

+ opfølgingsrapporter

Vedrørende inspektion af arresten/detentionen i Qeqertarsuaq

Hermed sender jeg et eksemplar af opfølgingsrapport af dags dato vedrørende inspektionen den 26. maj 2003 af arresten/detentionen i Qeqertarsuaq.

Med henblik på muligheden for at mangfoldiggøre rapporten vedlægger jeg desuden en uhæftet kopi af rapporten.

Som det fremgår af rapporten, betragtes inspektionssagen i øvrigt herefter som afsluttet.

Med venlig hilsen

Hans Gammeltoft-Hansen

Folketingets Ombudsmands

Inspektion

af

arresten/detentionen i Qeqertarsuaq

Den 26. maj 2003

Den 5. november 2003 afgav jeg en endelig rapport om min inspektion den 26. maj 2003 af arresten/detentionen i Qeqertarsuaq. I rapporten bad jeg Politimesteren i Grønland, Direktoratet for Kriminalforsorgen og Justitsministeriet om oplysninger mv. vedrørende nærmere angivne forhold.

Jeg modtog herefter udtalelser mv. af 24. november 2003 fra politiet i Qeqertarsuaq, af 10. december 2003 fra Politimesteren i Grønland, af 22. november 2004 fra Direktoratet for Kriminalforsorgen og af 23. december 2003, 22. og 26. november 2004 fra Justitsministeriet.

Jeg skal herefter meddele følgende:

Ad 2. Inventar

Under henvisning til Direktoratet for Kriminalforsorgens brev af 14. maj 2003 bad jeg direktoratet om en udtalelse om hvad der videre var sket i sagen for så vidt angår inventaret i arresten/detentionen i Qeqertarsuaq.

Jeg bad endvidere direktoratet om at oplyse om der foreligger inventarplaner for arresterne/detentionerne i Grønland – og herunder arresten/detentionen i Qeqertarsuaq.

Hvad spørgsmålet om inventarplaner angår, har direktoratet henvist til sit brev af 6. november 2003 i den i rapporten nævnte generelle sag om den forskellige anvendelse af arrester/detentioner i Grønland (j.nr. 2003-2257-618).

Jeg henviser om dette spørgsmål til den nævnte generelle sag som endnu ikke er afsluttet.

Direktoratet har endvidere oplyst at arresten/detentionen i Qeqertarsuaq som nyt inventar har modtaget et tv-bord, to mødeborde (spiseborde), tre salonstole med blåt betræk, en cellebriks og en cellemadras.

Jeg har noteret mig det oplyste – og herunder at arresten/detentionen, i stedet for to nye madrasser, har modtaget en cellemadras og en cellebriks.

Ad 3. Tv-overvågning mv.

Stationslederen oplyste under inspektionen at brandalarmen bliver afprøvet hver måned i overensstemmelse med de regler som politimesteren har fastsat (dagsbefalingens bilag 1) og at tidspunktet for afprøvningen og resultatet bliver ført i døgnrapporten (som fastsat i nævnte bilag 1) og altså ikke på en særlig liste der er hængt op på opslagstavlen således som det sker i nogle andre arrester/detentioner.

Jeg anførte herefter følgende i rapporten:

"Efter min opfattelse vil førelse af en liste således som det praktiseres i andre arrester/detentioner, give en mere sikker afprøvningsrutine end den fremgangsmåde der er fastsat i dagsbefalingens bilag 1. Kontrollen med om dagsbefalingen bliver fulgt, vil også være lettere.

Jeg henstiller til Politimesteren i Grønlands overvejelse at ændre dagsbefalingens bilag 1 på dette punkt når dagsbefalingen i øvrigt skal revideres."

Politimesteren har anført følgende herom:

"Jeg har i min dagsbefaling I nr. 45, bilag 1, pkt. 5.3, bestemt, at brandmelderen skal afprøves mindst 1 gang om måneden, og at afprøvningen skal påføres døgnrapporten. Jeg er ikke sindet at ændre denne bestemmelse. Jeg finder endvidere anledning til generelt at bemærke, at det er min opfattelse, at det afgørende er at den foreskrevne afprøvning bliver foretaget og registreret – og ikke hvor afprøvningen bliver registreret."

Justitsministeriet har ikke udtrykkeligt forholdt sig til dette spørgsmål.

Jeg er enig med politimesteren i at det afgørende er at den foreskrevne afprøvning bliver foretaget. Min henstilling var da også fortrinsvis begrundet i dette hensyn – og ikke i hensynet til kontrollen. Det synspunkt at en registrering på en liste der hænger fremme, kan være med til at sikre at afprøvningen foretages, og at dette sker på det foreskrevne tidspunkt, har jeg – som det fremgår af rapporten – tilsyneladende ikke været alene om. Jeg sigter til oplysningen i rapporten om at sådanne lister føres i andre arrester/detentioner som blev inspiceret i maj 2003.

Politimesteren i Grønlands nugældende dagsbefaling nr. 1 af 20. april 2004 (der er udstedt fem måneder efter afgivelsen af politimesterens udtalelse og af den nuværende politimester) indeholder bl.a. følgende bestemmelse i pkt. 1.5.3:

”Den automatiske brandmelders funktion skal afprøves mindst 1 gang pr. måned for at sikre, at systemet fungerer tilfredsstillende, jf. nærmere nedenfor under 1.5.4. Resultatet af afprøvningen påføres blanketten i bilag 3 (brandmelderblanketten) der ophænges i forbindelse med brandmeldercentralen.”

Den pågældende blanket har en rubrik til påførelse af datoen for afprøvningen.

Jeg tager dette til efterretning.

Ad 7.2. Belægning

Jeg anførte bl.a. følgende:

”Ifølge anholdelsesprotokollen var der den 4. april 2003 anbragt fire domfældte i arresten/detentionen samtidig (anholdelsesprotokollens nr. 07, 10, 13 og 14/03). Forholdet er nærmere det at disse personer har været anbragt i arresten/detentionen i perioden fra den 13. marts 2003, hvor den sidst tilkomne af de fire domfældte blev anbragt, og frem til den 19. april 2003 hvor anholdelsesprotokollens nr. 10/03 blev løsladt, dvs. i mere end en måned.

Jeg beder Politimesteren i Grønland oplyse hvorledes disse fire personer har været anbragt i arresten/detentionen. Jeg beder endvidere politimesteren om en udtalelse om belægningen i arresten/detentionen.

Tilsvarende forhold har ifølge anholdelsesprotokollen gjort sig gældende den 3. februar 2003 – om end kortvarigt (i ca. tre timer). Det drejer sig om anholdelsesprotokollens nr. 06, 07, 08 og 09/03.

Også den 16. maj 2003 var der ifølge anholdelsesprotokollen anbragt flere personer i detentionen end de tre som der er (detentions)rum til (nemlig anholdelsesprotokollens nr. 07, 13, 14 og 18/03).

Jeg beder på tilsvarende måde som ovenfor Politimesteren i Grønland om en udtalelse.

Jeg anmoder endvidere Justitsministeriet om at udtale sig om spørgsmålet.”

Politiet i Qeqertarsuaq har om belægningen i arresten/detentionen oplyst følgende:

”I forbindelse med ”belægningsprocenten” kan det oplyses, at vi kontinuerligt har samtale med de indsatte om deres fysiske og psykiske tilstand, herunder bliver de løbende orienteret om, at der er/kan være mulighed for overflytning til en arrest i et andet distrikt, hvis de ønsker dette, hvilket de som oftest afslår, idet de typisk helst vil være indsat der, hvor de har familie og venner samt mulighed for arbejde.”

Politimesteren har om belægningen i arrester/detentioner i Grønland generelt anført at der som udgangspunkt kun indsættes én person i hvert detentionsrum. Hvis der opstår behov derfor, vil alene personer af samme køn blive anbragt sammen. Domfældte og tilbageholdte får normalt adgang til selv at fordele sig i detentionsrummene – under forudsætning af at der er tale om personer af samme køn. Politimesteren har endvidere oplyst at afsonere og tilbageholdte erfaringsmæssigt typisk vælger at sove i samme rum.

Om de fremhævede tidspunkter med overbelægning har politimesteren oplyst følgende:

”Det kan bekræftes at der den 3. februar 2003 (kortvarigt) var anbragt flere personer i arresten samtidig. Der var tale om to domfældte, en tilbage-

holdt og en kvinde, der var anholdt i perioden fra kl. 11.40 til kl. 14.45 i forbindelse med efterforskningen af en voldssag. De fire personer var dog ikke fysisk til stede i detentionen på samme tid, idet de to domfældte havde udgang i det tidsrum, hvor kvinden var indsat. Kvinden var i det anførte tidsrum indsat i celle nr. 2, der var aflåst.

Det kan endvidere bekræftes, at der den 4. april 2003 var anbragt fire domfældte i arresten samtidig. De fire personer havde – under ansvar – udgang fra arresten i dagtimerne (til arbejde, til besøg hos familie og venner samt til indkøb i butikker) frem til det aftalte tidspunkt, hvor de skulle være tilbage. De domfældte skulle typisk være tilbage kl. 22.00. I arresten havde de adgang til alle lokaler, dvs. de tre detentionsceller, forrum/fællesrum, toilet og bad. De pågældende fordelte og indrettede sig selv i detentionslokalerne efter eget ønske. Typisk sov de sammen to og to, således at der var et detentionsrum ledigt.

Det kan endvidere bekræftes, at der den 16. maj 2003 var anbragt fire personer i arresten samtidig. Der var tale om tre domfældte og en anholdt beruser. De tre domfældte var anbragt som ovenfor beskrevet. Den anholdte beruser blev indsat kl. 02.00 om natten i det ledige detentionsrum (nr. 2), der blev aflåst. Den pågældende blev næste morgen udtaget til afhøring vedrørende en voldssag og herefter løsladt.”

Justitsministeriet har anført følgende:

”For så vidt angår detentionsanbragte – eller berusere – kan ministeriet tiltræde politimesterens generelle bemærkninger. Anbringelsen den 16. maj 2003 af den berusede alene i et detentionsrum og anbringelsen den 3. februar 2003 af den anholdte kvinde alene i et detentionsrum giver ikke ministeriet anledning til bemærkninger. Det bemærkes, at anbringelsen af den anholdte kvinde den 13. april 2003 i detentionen efter ministeriets opfattelse må sidestilles med en venterumsanbringelse i Danmark [ministeriet mener formentlig den 3. februar 2003 idet anholdelsesprotokollen nr. 09/03 er den eneste kvinde som er omfattet af min undersøgelse; min bemærkning].”

Justitsministeriet har vedrørende domfældte og tilbageholdte arrestanter forhold henvist til Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Om de anbragte domfældte og tilbageholdte (arrestanter) har Direktoratet for Kriminalforsorgen bemærket at det efter direktoratets opfattelse i videst muligt omfang bør tilstræbes at undgå at der anbringes flere domfældte/tilbageholdte end der er celler

til. Direktoratet har endvidere anført at det i Grønland er forbundet med væsentlige ulemper og et uforholdsmæssigt stort ressourceforbrug at flytte rundt med de anbragte mellem arresterne/detentionerne. Direktoratet har under henvisning hertil – og til det som politiet i Qeqertarsuaq og Politimesteren i Grønland har oplyst – ikke fundet at kunne kritisere den af politimesteren beskrevne fremgangsmåde, hvorefter der i særlige situationer – midlertidigt – kan opstå behov for at der anbringes flere personer i et detentionsrum.

Jeg har noteret mig det anførte og har ingen (yderligere) bemærkninger hertil.

Som det også fremgår af rapporten, næstsidste afsnit på s. 14, er jeg enig med Justitsministeriet i at anbringelsen i detentionen af den pågældende kvinde den 3. februar 2003 må sidestilles med en venterumsanbringelse i Danmark.

Ad 7.3. Regelgrundlag

Efter bekendtgørelse nr. 239 af 1. april 1999 om anstaltsophold i Grønland kan politimesteren i særlige tilfælde bestemme at en domfældt anbringes i politiets detentioner. Dette forudsætter dog efter § 1, stk. 3, at der er tale om "korterevarende ophold".

I brev af 4. juli 2003 i den generelle sag vedrørende den forskellige anvendelse af arrester/detentioner i Grønland (j.nr. 2003-2257-618; brevets pkt. 1) anførte jeg følgende:

"Politimesteren i Grønland har på forespørgsel under inspektionerne oplyst at der med 'korterevarende ophold' sigtes til ophold i op til 30 dage. På grund af den akutte belægningsituation i Grønland er der imidlertid for tiden tale om anbringelser i arrester/detentioner på op imod 60 dage.

Ved inspektionerne har jeg ved min foreløbige gennemgang af rapportmateriale konstateret anbringelser på 50, 55 og 67 døgn. Og jeg har under inspektionerne erfaret at tilbageholdte kan være anbragt i op til et halvt år i arrester/detentioner.

Ved det som jeg har anført nedenfor, har jeg forudsat at der fortsat vil være behov for anbringelse af personer af den omtalte varighed i arrester/detentioner – men at målet er (igen) at nå ned på anbringelser af maksimalt 30 dages varighed. Jeg lægger også til grund at der er celler i arrester/detentioner der mere permanent alene anvendes til 'andre'. Jeg ser i denne sammenhæng bort fra at der findes arrester/detentioner der er helt uegnede til selv kortere ophold.”

I rapporten om nærværende inspektion anførte jeg følgende om retsgrundlaget:

”Politimesteren i Grønland har oplyst at korterevarende ophold efter praksis normalt er op til 30 dage, men undertiden op til 60 dage (anstaltsbekendtgørelsens § 1, stk. 3).

Det fremgår af anholdelsesprotokollen at en domfældt har været indsat i arresten/detentionen i Qeqertarsuaq i en betydeligt længere periode; fra den 23. januar til den 22. maj 2003 (anholdelsesprotokollens nr. 07/03).

Jeg beder under henvisning hertil Politimesteren i Grønland om en nærmere redegørelse for politimesterens praksis efter bekendtgørelsens § 1, stk. 3.

Jeg anmoder endvidere Justitsministeriet om at udtale sig om spørgsmålet.”

Politimesteren har oplyst følgende:

”Efter praksis betragter jeg 30-60 dage som ”korterevarende ophold”. I helt konkrete tilfælde har jeg truffet beslutning om at afsoning i en detention har kunnet finde sted i en længere periode. Den af ombudsmanden fremhævede sag, hvor en domfældt har været indsat i detentionen i perioden fra den 23. januar til den 22. maj 2003, vedrørte således en person, der straks ved domsafsigelsen fremsatte anmodning om, at komme til at afsone den idømte foranstaltning på fire måneders anstaltsanbringelse i sin hjemby. Under henvisning til sit erhverv som fisker og fanger ønskede den pågældende endvidere afsoningen udstået inden sommerens komme.

Anbringelse af domfældte i detentioner i mere end 60 dage vil således typisk være efter ansøgning herom begrundet med ønsket om at afsoning kan finde sted i hjembyen snarest muligt efter dommen – med mulighed for at besøge familie og venner samt mulighed for at bevare et eventuelt arbejde. Såfremt afgørende hensyn ikke taler imod, har jeg i flere sager af

hensyn til de pågældende valgt at imødekomme sådanne ansøgninger, når der har været tale om foranstaltninger på ikke over 4 måneder.

Anbringelse af domfældte personer i længere tid end 60 dage har endvidere undtagelsesvist fundet sted i sager, hvor domfældte – efter at have været tilbageholdt – er blevet idømt længerevarende anstaltsanbringelse og afventer at overførsel til en anstalt kan finde sted. Endelig har der været tilfælde, hvor domfældte – efter at have afsonet hovedparten af en længerevarende anstaltsanbringelse – har ønsket overførsel til en detention med henblik på at kunne være i hjembyen i den resterende tid før løsladelse eller prøveløsladelse kan ske.”

Direktoratet for Kriminalforsorgen har anført at direktoratet ikke finder at kunne kritisere politimesterens praksis. Direktoratet har herved henvist til at beslutning om anbringelse af længere varighed (end 30-60 dage) træffes enten som følge af den indsattes eget ønske eller – og kun undtagelsesvist – som følge af kapacitetsmæssige forhold.

Justitsministeriet har henholdt sig hertil.

Jeg har noteret mig det oplyste herunder at anbringelse af en domfældt i en arrest/detention af længere varighed end 30-60 dage imod den anbragtes ønske – og som følge af kapacitetsmæssige forhold – kun sker undtagelsesvist. Jeg bemærker at jeg (fortsat) går ud fra at det i de sager hvor de ovenfor nævnte særlige forhold ikke gør sig gældende, er målet (igen) at nå ned på en anbringelsestid af maksimalt 30 dages varighed.

Hvad angår standarden af arresterne/detentionerne i Grønland i denne henseende, går jeg ud fra at beslutningen om at anbringe en domfældt i en arrest/detention i mere end 30-60 dage – naturligvis og tillige – afhænger af standarden af den pågældende arrest/detention. Jeg har i anden sammenhæng noteret mig at det er besluttet at nedlægge arresten/detentionen i Qasigianguit og erstatte den af en ny og større arrest/detention.

Jeg går endvidere ud fra at det ovenfor nævnte spørgsmål vil være omfattet af den samlede gennemgang af de regelsæt som gælder (skal gælde) for de forskellige former for anbragte i arresterne/detentionerne i Grønland – den regelgennemgang som følger efter den nu offentliggjorte betænkning fra den Grønlands Retsvæsenkommission (betænkning nr. 1442), jf. også i denne sammenhæng den ovenfor nævnte generelle sag.

Jeg foretager mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål i henseende til min inspektion af arresten/detentionen i Qeqertarsuaq.

Ad 7.4. Udstrækning af pligten til at føre blanketter

Jeg konstaterede at der kun var ført (individuelle) blanketter for så vidt angår berusede. Jeg konstaterede endvidere at der i overskriften på blanketten (bilag 2 til politimesterens dagsbefaling fra 2001) – i modsætning til tidligere – også var anført ”afsonere der indsættes i politiets detentioner”. Og jeg lagde på den baggrund umiddelbart til grund at der – efter udsendelsen af dagsbefalingen fra 2001 og i modsætning til tidligere – skulle føres en blanket for hver af de indsatte i arresten/detentionen uanset hvilken kategori disse tilhører; og altså også for domfældte. Da dette ikke fremgik klart, bad jeg politimesteren om en udtalelse herom.

Politimesteren har oplyst at ”blanketten for så vidt angår afsonere/domfældte anvendes ved indsættelsen. Der føres ikke tilsyn med afsonere/domfældte i samme omfang og på samme måde som med anholdte og tilbageholdte, hvor tilsynsdelen af blanketten (side 2) ikke anvendes til afsonere/domfældte”.

Justitsministeriet har ikke udtrykkeligt forholdt sig hertil.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Det fremgår af politimesterens dagsbefaling nr. 1 af 20. april 2004 der er udstedt efter tidspunktet for den endelige rapport og efter tidspunktet for politimesterens ovenstående udtalelse, at den blanket (bilag 2) som er knyttet til den nye dagsbefaling, skal udfyldes – og på samme måde – uanset om den der er anbragt i arresten/detentionen, er domfældt, tilbageholdt eller beruser.

Jeg foretager mig på den baggrund ikke mere vedrørende spørgsmålet om udstrækning af pligten til at føre blanketter.

Ad 7.7. Fremstilling for læge

Politimesteren i Grønland oplyste i brev af 16. oktober 2003 at reglerne om lægefremstilling af spirituspåvirkede personer ville blive ændret (medtaget) ved en kommende revidering af dagsbefalingen som politimesteren agtede at foretage snarest. Jeg noterede mig det oplyste og bad politimesteren om at underrette mig når dagsbefalingen blev ændret.

Som det fremgår af ovenstående, har politimesteren underrettet mig om politimesterens nye dagsbefaling (nr. 1 af 20. april 2004) som politimesteren endvidere har henvist til.

Af dagsbefalingens pkt. 2.2. fremgår bl.a. følgende om lægefremstilling:

”Forinden indsættelse i detentionen bør berusede personer **så vidt muligt** fremstilles for en læge med henblik på at få en lægefaglig vurdering af om den pågældende befinder sig i en tilstand, der taler mod anbringelse i detentionen, og om den pågældendes tilstand eventuelt kræver behandling på sygehus eller lignende. Såfremt der ikke findes en læge i byen eller indenfor området (bygden) kan fremstillingen efter omstændighederne ske for en sygeplejerske eller en anden repræsentant for sundhedsvæsenet.

Hvis der foreligger oplysninger om, at den pågældende er **selvmordstruet**, skal en sådan fremstilling ske, forinden indsættelse finder sted.

Det er samme er tilfældet hvis det **efter oplysningerne om de personlige forhold m.v. ikke kan udelukkes, at den pågældende er selvmords-truet**

Lægefremstilling m.v. *skal* endvidere finde sted hvis der er mistanke om, at den pågældende er **syg eller er kommet til skade....**

Hvis der er mistanke om, at en detentionsanbragt beruset person **efter indsættelsen er blevet selvmordstruet eller syg** skal der straks ske lægefremstilling m.v.”

Jeg foretager mig ikke mere vedrørende spørgsmålet om lægefremstilling.

Det fremgik af anholdelsesprotokollen og af den udfyldte blanket at den anholdte i ét af de fire tilfælde hvor den detentionsanbragte var beruset, truede med at begå selvmord (anholdelsesprotokollens nr. 16/03). Jeg bad politimesteren om at oplyse hvorfor denne anholdte ikke blev undersøgt af en læge inden han blev indsat i detentionen.

Politimesteren har på baggrund af oplysninger fra politiet i Qeqertarsuaq oplyst at den pågældende en lørdag aften rettede telefonisk henvendelse til politiet idet han ønskede politiets bistand til at få sit spædbarn udleveret fra moderen, der havde søgt tilflugt hos sine forældre som følge af husspektakler. Under telefonsamtalen truede den pågældende med at tage livet af selv hvis politiet ikke hjalp ham.

Politimesteren har endvidere oplyst at politiet på baggrund af telefonsamtalen kørte til bopælen hvor den pågældende kort tid efter kom til stede (han havde forinden forsøgt at trænge sig ind hos samleverens forældre hvor han imidlertid var blevet afvist). For at forhindre at nogen personer skulle lide overlast – og herunder den pågældende selv – blev han anholdt af politiet og indsat i detentionen hvor han umiddelbart efter faldt i søvn.

Politimesteren har vedrørende bemærkningen på indsættelsesblanketten henvist til truslen i den indledende telefonsamtale. Politimesteren har endvidere oplyst og hen-

vist til at politidistriktet har oplyst at der ikke var noget der indikerede at der var tale om en reel trussel om selvmord – eller nogen konkret fare herfor – hvorfor den pågældende ikke blev fremstillet for en læge.

Politiet i Qeqertarsuaq har supplerende oplyst at det ”her er meget benyttet at true med selvmord, specielt når samlivet knirker. Ved gennemgang af politiets døgnrapporter for 2002 fremstår der således alene 22 selvmordstrusler. Og det i en by med ca. 1.100 indbyggere”.

Justitsministeriet har (bl.a.) anført følgende:

”Justitsministeriet finder ikke grundlag for at tilsidesætte politiets vurdering af, at der reelt ikke var tale om en selvmordstrusse. Ministeriet finder det på den baggrund af kontrolmæssige hensyn uheldigt, at det ikke er angivet i blanketten, at der reelt ikke var tale om selvmordstrussel. Justitsministeriet har ved kopi af dette brev gjort politimesteren opmærksom på ministeriets opfattelse.”

Jeg har noteret mig det som politimesteren og Justitsministeriet har anført – herunder at ministeriet har gjort politimesteren bekendt med sin opfattelse. Jeg lægger ligesom politimesteren og Justitsministeriet til grund at der på tidspunktet for indsættelsen i detentionen ikke forelå nogen reel risiko for den pågældende og foretager mig ikke mere vedrørende det forhold at den pågældende ikke blev fremstillet for en læge.

Ad 7.8. Visitation

Blanketten (bilag 2 til den dagældende dagsbefaling) indeholdt ikke kun rubrikker til angivelse af oplysninger om det som fratages den pågældende, og den pågældendes kvittering for udleverede effekter og penge, men også rubrikker om tidspunktet for (eventuel) tilbageholdelse og grundlaget herfor og tidspunktet hvortil en eventuel tilbageholdelse var forlænget (”Frist”).

Blanketten bar overskriften: "Blanket vedrørende visitation, tilsyn mv. af anholdte, administrativt frihedsberøvede og tilbageholdte/afsonere, der indsættes i politiets detentioner".

Med en bemærkning om at blanketten således syntes påtænkt at skulle anvendes også til tilbageholdte og domfældte, bad jeg politimesteren om at oplyse hvorfor personkredsen i bestemmelsen i dagsbefalingens pkt. 2c (om visitation) var begrænset til "anholdte".

Politimesteren har som svar henvist til sit svar under pkt. 7.4. ovenfor (hvorefter blanketten under bilag 2 i henseende til afsonere/domfældte kun blev anvendt i forbindelse med indsættelsen).

Politimesteren har endvidere oplyst at ordlyden er præciseret i forbindelse med den seneste revidering af dagsbefalingen (nr. 1 af 20. april 2004).

Jeg har noteret mig det oplyste og herunder særligt det sidste. Jeg foretager mig under henvisning hertil ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

Ad 7.9.1. Tilsyn med berusere

Jeg bad politimesteren om at oplyse hvorfor der ikke blev ført tilsyn med en af de berusede i nattens løb – også henset til at pågældende ifølge oplysningerne i anholdelsesprotokollen og visitations- og tilsynsblanketten havde truet med at begå selvmord (anholdelsesprotokollens nr. 16/03).

Jeg bad endvidere politimesteren om en udtalelse om hvorvidt tilsynet med den anbragte – om morgenen kl. 06.55 (elektronisk) og 07.10 (ved fremmøde) – blev ført i overensstemmelse med dagsbefalingens pkt. 2k.

Politimesteren (og politiet i Qeqertarsuaq) har – delvist – henvist til svaret under pkt. 7.7. (om politiets manglende fremstilling af den pågældende for en læge).

Politiet i Qeqertarsuaq har endvidere anført:

”Den vagthavende polititjenestemand måtte nødvendigvis hjem og sove, så han kontaktede næste morgen ’arrestforvareren’, som bor i stationsboligen, der herefter tilså den anholdte, som beskrevet og efterfølgende forestod løsladelsen.”

Politimesteren har anført følgende:

”Dagsbefalingens bestemmelser vedrørende tilsyn rummer som nævnt mulighed for at udførelsen og hyppigheden af tilsynet kan foretages efter en konkret vurdering. Jeg finder dog i denne sag, at den polititjenestemand, der forestod indsættelsen af den pågældende allerede ved indsættelsen skulle have kontaktet ”arrestforvareren”, således at denne kunne have foretaget tilsyn i løbet af natten. Jeg har meddelt dette til politidistriktet og i den forbindelse indskærpet reglerne for tilsyn med indsatte i detentionen”.

Justitsministeriet har anført følgende:

”Justitsministeriet finder, at der burde have været forholdt i overensstemmelse med dagsbefalingens bestemmelser om tilsyn i pkt. 2 k ved anbringelsen af beruseren i detentionen den 13. april 2003. Under hensyn til, at politimesteren har indskærpet reglerne over for politidistriktet, foretager ministeriet sig imidlertid ikke yderligere i den anledning”.

Jeg forstår at politimesteren har kritiseret at den vagthavende polititjenestemand ikke allerede i forbindelse med indsættelsen oplyste ”arrestforvareren” om at den pågældende var blevet anbragt i arresten/detentionen. Jeg er enig med politimesteren i at den ansvarlige for de(n) anbragte i arresten/detentionen ikke uden en sådan underretning kan vurdere i hvilket omfang der skal føres tilsyn med de(n) anbragte. Jeg har noteret mig at politimesteren har tilkendegivet sin opfattelse over for politidistriktet.

Det første tilsyn kl. 06.55 blev som nævnt ført elektronisk og ikke ved fremmøde.

Jeg er enig med Justitsministeriet i at tilsynet med den pågældende ikke er ført i overensstemmelse med reglerne i den dagældende dagsbefalings pkt. 2 k.

Jeg har ligesom ministeriet noteret mig at politimesteren har indskærpet reglerne om tilsyn over for politiet, og jeg foretager mig (heller) ikke mere vedrørende politiets tilsyn om morgenen med den pågældende.

Ad 7.9.2. Tilsyn i øvrigt

Jeg anførte bl.a. følgende i rapporten om tilsynet med andre indsatte end berusere:

”Der har ifølge de foreliggende oplysninger været ført (generelt) tilsyn med de anbragte i arresten/detentionen fra den 23. januar 2003 til den 3. marts 2003 og fra den 7. marts 2003 frem til tidspunktet for inspektionen. Tilsynene er ført på 20 sider. På datoerne 5., 6. og 7. april 2003 er der tilsyneladende ført tilsyn i to omgange (der er eksempelvis for den 5. april 2003 anført tilsyn kl. 17.05, 20.40, 22.05, 22.50 (side 7) og kl. 08.20, 13.10, 18.20, 23.30 (side 12)).

Jeg går ud fra at der på side 7 er en fejlskrivning for så vidt angår datoerne, og at de tilsyn der er anført på denne side, angår de tilsvarende datoer i marts måned 2003.

Jeg beder Politimesteren i Grønland om nærmere oplysninger herom.

Hvis min antagelse ovenfor er rigtig, mangler der oplysninger om tilsyn den 4. april 2003. Jeg henviser til at side 11 indeholder oplysninger om tilsyn i perioden fra den 28. marts til den 3. april og side 12 om tilsyn fra den 5. april til den 11. april 2003.

Jeg beder Politimesteren i Grønland om nærmere oplysninger om tilsynet med de detentionsanbragte den 4. april 2003.”

Politimesteren har bekræftet at der er tale om en fejlskrivning for så vidt angår de pågældende datoer. Politimesteren har endvidere oplyst at politiet i Qeqertarsuaq har oplyst at der den 4. april 2003 er fortaget de foreskrevne tilsyn, men at blanketten vedrørende den pågældende dag må være bortkommet, og at politiet ikke på anden måde kan dokumentere at tilsyn har fundet sted.

Jeg har noteret mig det oplyste. Jeg lægger til grund af der er ført tilsyn med arresten/detentionen (også) den 4. april 2003 og foretager mig ikke mere vedrørende politiets tilsyn med de anbragte domfældte/tilbageholdte.

Opfølgning

Jeg betragter herefter sagen om inspektionen af arresten/detentionen i Qeqertarsuaq for afsluttet.

Underretning

Denne rapport sendes til stationslederen i Qeqertarsuaq, Politimesteren i Grønland, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Justitsministeriet, Det Grønlandske Kriminalforsorgsnævn, Rigspolitechefen og Folketingets Retsudvalg.

Lennart Frandsen
Inspektionschef